

живѣли въ него, были богаты и живѣяли раскошно, — тѣ были лекомысленны, превзеты хора. Веднѣжь, безъ сѣкакѣвъ поводѣ, тѣ заловили четири римски галеры, а когато посланницы тѣ на Римляны тѣ са евили въ Тарентѣ, — присмывали имъ са и ги подигравали, защото тѣ не говоряли чисто и правилно по Гръцки. Когато Римляны тѣ излѣзли срѣщо тѣхъ съ силна войска, Тарантинцы тѣ привыкали на помощь Пирра, царя епирскій, който навредѣ са славялъ съсъ свои тѣ подвиги въ война та.

Епиръ — страна полугръцка — лежалъ къмъ западъ отъ Мекедонія, и на Пирра стигало само да премине презъ Адриадическо то море. за да бѣде въ Италиа. Той былъ искусенъ полководецъ, негова та войска была превъсходно обучена и испытана въ много битвы. Война та была негова сърдечна утѣха; и на ввредѣ, дѣто было възможно, той са стремялъ къмъ завоюванія и господство. Най първо той са билъ въ Македонія и Гръциа, дѣто, слѣдъ распаданье то на царство то на Александра Великаго, была страшна безредица.

Призоваванье то на Тарантійцы тѣ внушило му мысль да завладѣе сичка Италиа и Сицилиа. Бързо той са евилъ въ Тарентѣ, съ отборъ войска и съ двацетъ слонове.

Тарантинцы тѣ, съсъ свойственна та имъ Гръцка гордость, доказали му, че Римляны тѣ были съвсѣмъ необразованъ народъ, че тѣ были просты варвары, че лесно было да ги покори. Но когато Пирръ, отъ хѣлма при *Гераклеа*, видѣлъ приближавала та римска войска, — той казалъ, че боевой тѣ редъ на тѣзи варвары — съвсѣмъ е не варварскій, а напротивъ, твърдѣ разумно настаненъ. Ещѣ повечъ са почудилъ той на Римляны тѣ, когато тѣ безстрашно преминѣли презъ рѣка та *Ларисъ* и са приготвили за битва. Тѣ са втурнѣли на Пиррова та войска, съ цѣль, да са промъкнѣтъ презъ неговы тѣ редове; седемъ пѣти тѣ възобновявали нападанье то, — но то не имъ са удало. А като приближили слонове тѣ,